

[Simonsen (Aarhus).]

bygge Kødkontrollen paa det kommunale Selvstyre. Forslaget gaar ikke videre end til at bemyndige de forskellige Kommunalraad til at indføre en forskellig, altsaa ikke ensartet, Kødkontrol paa de paagældende Omraader, som Kommunerne nu omfatter, og for ikke at gøre Kødkontrollen alt for værdiløs eller i hvert Fald forringe Betingelserne for de Kommuner, som ønsker en god Kødkontrol, gaar Hovedbestemmelserne i Forslaget ud paa, at Kød fra et Omraade, hvor der er mindre grundig eller ingen Kontrol, maa ikke indføres til Omraader, hvor Kommunen har indført en bedre Kontrol eller en omhyggelig og aldeles betryggende Kontrol. Dette Krav er Hovedsagen i Forslaget, og det synes jeg er meget rimeligt. Jeg tror, det bedste, der kan ske nu, er, at Forslaget hurtigt gaar i Udvalg, og jeg vil saa haabe, at man fra alle Partiers Side vil vise god Villie og bestrebe sig for endelig at naa til et sanitært betryggende Resultat med Hensyn til denne vigtige Sag. Med dette Haab og Ønske vil jeg anbefale Forslaget til en velvillig Behandling i Tinget.

Hødelund: Det synes, som om Lovforslaget om indenrigs Kødkontrol denne Gang skal faa en lige saa lang og lige saa trang Vej at vandre, som det oprindelige Forslag, der danner Grundlaget for den nuværende Ordning, havde det i sin Tid.

Det er tredie Gang, den højtærede Minister forsøger sig med dette Lovforslag her i dette høje Ting, og mellem anden og tredie Gang har han forsøgt ikke mindre end to Gange i det andet høje Ting. Første Gang fremsatte den højtærede Minister Forslaget i omtrent den samme Skikkelse som den, hvori det nu foreligger. Det var den 12. Februar 1926. Resultatet blev en Beretning den 30. Marts 1926, gaaende ud paa, at man ikke havde faaet Forslaget færdigbehandlet. Anden Gang kom det frem den 6. Oktober 1926. De politiske Begivenheder dette Efteraar bevirkede, at Forslaget knap nok kom til Behandling i Udvalget. Da Ministeren i 1929 igen rykkede ind i sit høje Embede, har han aabenbart ment, at det var bedre at begynde i den anden Ende af Bygningen, og den 20. November 1929 blev Landstinget præsenteret for Lovforslaget, indeholdende, som det hedder i Bemærkningerne, med formelle Ændringer i det væsentlige de samme Bestemmelser som det to Gange i Folketinget forelagte Forslag. Der var dog i Bilagene en Ændring, som jeg maa beklage mig over, at den højtærede Minister har

forbeholdt det høje Landsting. Det Landkort, der viser Fordelingen ud over Landet af de forskellige Kontrolformer, og som findes i Bilagene til Forslaget i Landstinget, var saa ualmindelig smukt farvelagt. § 1-Kommunerne fremtraadte med den dystre sorte Farve, hvorimod § 2-Kommunerne havde faaet den for den højtærede Minister tiltalende røde Farve. Da Ministeren sikkert ikke vil modsige mig, naar jeg udtaler, at det er hans Ønske at gøre Landet saa rødt som muligt, vil jeg anbefale Ministeren at fortsætte med Oprettelsen af § 2-Kommuner, saa vil Ministeren paa dette Omraade kunne naa sine Ønskers Maal og om nogle Aar med Stolthed kunne pege paa et rødt Landkort som et Resultat af sit Arbejde. Skulde vore Ønsker i saa Henseende komme til at falde sammen, saa tror jeg, vi hurtigt kunde blive enige i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat til at behandle Forslaget, idet vi da vil kunne enes om at gennemføre et Forslag, der er i Overensstemmelse med det Forslag, der i Foraaret, for ca. et halvt Aar siden, blev vedtaget i Landstinget, og vi vil da opnaa dette, at vi fortsætter den Linie, vi indtil Dato har bevæget os paa i Lovgivningen vedrørende Kødkontrol, og at det er rigtigt, det skal det være en af mine Opgaver at paavise i Dag.

Under to Former har Kødkontrollen udviklet sig i Danmark: den kommunale Kontrol under dens forskellige Former vedrørende den lokale indenrigske Omsætning og Statskontrollen for Eksporten. Oprindelsen til den indenrigske Kødkontrol ligger i Lovene af 12. Januar 1858 og 12. Marts 1868, hvor man gav Justitsministeriet en Bemyndigelse til at godkende og stadfæste kommunale Sundhedsvedtægter om Kødkontrol, og Resultatet blev, at de fleste Købstæder og ganske enkelte Landkommuner paa Frivillighedens Grund oprettede Kødkontrol, men desværre med uensartede Regler, hvilket førte til, at de forskellige Kommuner ikke respekterede hinanden, og da der ikke var nogen som helst Retsvirkning, saa krævede man Efterkontrol, man krævede gennemført et Afgiftssystem, og det hele kom i Virkeligheden ud i Virvar og ud i interkommunale Chikanerier. Paa det Tidspunkt begyndte Andelsslagterierne at blive oprettet ude omkring i Landet, og de Produkter, der fremkom fra Andelsslagterierne, blev gjort til Genstand for Chikane fra Købstædernes Side, og det førte til en Kamp mellem Landboernes Repræsentanter og Byernes Repræsentanter, idet Landboernes Repræsentanter reagerede mod de Skranker, der blev opstillet fra Købstædernes